

— си каза той и започна да търси калинка. Намъри една. Отиде всрѣдъ лозето, седна, сложи шарената калинка на ржката си и запѣ:

Калинке-Малинке,
накжде ще се ожения?

Калинка запѣлзѣ по Геновата жилеста ржка. Изкачи се на прѣститѣ му, разтвори крилца и литна точно къмъ страната, отъ която изгрѣва слънцето.

„Оттамъ ще изгрѣе моето щастие“, — радостно зашепна младиятъ Гено и заследи съ погледъ калинката. Но

изведнажъ тя се удари въ една паяжина и увисна. Тая паяжина бѣше на паяка, който се опита да измами мравката. Хищникътъ се спуствна върху добрата калинка.

Спуствна се и Гено, пипна паяка, който се канѣше да забие отровно жило въ невинната калинка, хвърли го на земята и го стѣпка. После освободи калинката и я пуствна да литне свободно къмъ оная блажена страна, отъ която ергень Гено щѣше да вземе хубава и работна булка.

Тотю Наневъ

МАЙСКИ ДЪЖДЪ.

Тъменъ облакъ се надвеси надъ поля и надъ гори и премрежи въ небосвода златни слънчеви зарй.

Въ мигъ притихна, притаи се съ трепетъ жадната земя. Екна гръмъ — въвъ тишината бавно ехота замрѣ.

И отъ тъмни небосклони, надъ посѣви и цвѣтя, сълзи облака зарони — благодатенъ дъждъ излѣ...

И последний гръмъ затихна задъ далечни планини. Блесна слънцето засмѣно въвъ лазурни висини.

Георги Костакевъ

СВЕТИ ГЕОРГИ

Стегна свети Георги кончето съ крилата. Метна се на него и пое юздата.

Литна то напреде, въ небеса се вдигна. Още рано рано весело пристигна

Слѣзе отъ селото — припна къмъ овчаря. Като се завърна, агънце докара.

После пъкъ въ гората люлчица направи, да се люшне всѣки весело — за здраве.

Иорданъ Русковъ